

2026/804

20.4.2026

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/804

af 30. marts 2026

om ændring af direktiv 2014/49/EU for så vidt angår omfanget af indskudsbeskyttelse, brug af indskudsgarantiordningers midler, grænseoverskridende samarbejde og gennemsigtighed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 5 og 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽³⁾ har Kommissionen gennemgået anvendelsen og anvendelsesområdet for nævnte direktiv og konkluderet, at målet om beskyttelse af indskydere i Unionen gennem oprettelsen af indskudsgarantiordninger for det meste er blevet opfyldt. Kommissionen har imidlertid også konkluderet, at der er behov for at afhjælpe de resterende huller i indskyderbeskyttelsen og forbedre indskudsgarantiordningernes funktion, samtidig med at reglerne for andre indgreb fra indskudsgarantiordningers side end udbetalingsprocedurer harmoniseres.
- (2) Formålet med gennemgangen af Unionens ramme for krisestyring og indskudsforsikring er at bane vej for fremskridt med hensyn til uddybning af bankunionen. Indskudsgarantiordningernes funktion bør derfor harmoniseres yderligere.
- (3) Unionens ramme for krisestyring og indskudsforsikring bør konsekvent følge principperne om, at tab skal bæres af aktionærer og kreditorer, og at skatteydermidler ikke må anvendes til at støtte eller redde kreditinstitutter i vanskeligheder.
- (4) Kreditinstitutters manglende overholdelse af deres forpligtelser til at betale bidrag til indskudsgarantiordninger eller til at give oplysninger til indskydere og indskudsgarantiordninger kan underminere målet om indskyderbeskyttelse. Indskudsgarantiordninger eller, hvor det er relevant, udpegede myndigheder bør opkræve den lovbestemte rentesats på størrelsen af skyldige bidrag som følge af forsinket betaling af bidrag. Det er vigtigt at forbedre koordineringen mellem indskudsgarantiordninger og udpegede og kompetente myndigheder, når der skal træffes håndhævelsesforanstaltninger over for et kreditinstitut, der ikke opfylder sine forpligtelser. Det er nødvendigt at sikre, at indskudsgarantiordninger eller, hvor det er relevant, udpegede myndigheder rettidigt underretter de kompetente myndigheder om enhver overtrædelse af kreditinstitutters forpligtelser i henhold til reglerne om indskudsbeskyttelse, således at de kompetente myndigheder kan anvende deres tilsynsbeføjelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁴⁾. For at sikre, at kreditinstitutter overholder reglerne i nærværende direktiv, bør medlemsstaterne desuden fastsætte passende sanktioner i tilfælde af overtrædelse af disse regler.

⁽¹⁾ EUT C 307 af 31.8.2023, s. 19.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 24.4.2024 (EUT C, C/2025/3754, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3754/oj>) og Rådets førstebehandlingsholdning af 5.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 26.3.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

- (5) For at støtte yderligere konvergens i indskudsgarantiordningernes praksis og hjælpe dem med at teste deres modstandsdygtighed bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (»EBA«), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁵⁾, udstede retningslinjer for udførelse af stresstest af indskudsgarantiordninger.
- (6) I henhold til direktiv 2014/49/EU er indskud fra visse finansieringsinstitutter, herunder investeringsselskaber, udelukket fra indskudsgarantiordningers dækning. De midler, som disse finansieringsinstitutter modtager fra deres kunder, og som de deponerer i et kreditinstitut på deres kunders vegne som led i udøvelsen af de tjenesteydelser, som de tilbyder, bør dog beskyttes på visse betingelser.
- (7) Kategorierne af indskydere, der er beskyttet af en indskudsgarantiordning, et bygget på målet om at beskytte ikkeprofessionelle investorer, hvorimod professionelle investorer anses for ikke at have behov for en sådan beskyttelse. Derfor er de offentlige myndigheder hidtil blevet udelukket fra dækningen. De fleste offentlige myndigheder, som i nogle medlemsstater omfatter skoler og hospitaler, kan imidlertid ikke betragtes som professionelle investorer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at indskud fra ikkeprofessionelle investorer, f.eks. lokale myndigheder, små offentlige enheder og nonprofitinstitutioner, der kontrolleres af centralregeringen eller delstatsregeringen, kan drage fordel af den beskyttelse, som en indskudsgarantiordning giver.
- (8) For at sikre, at indskud, der foretages med henblik på at opfylde minimumskraverne til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁶⁾, i deres helhed anvendes til at bære tab og bidrage til rekapitaliseringen af et kreditinstitut i tilfælde af dets sammenbrud, bør de udelukkes fra indskudsgarantiordningers dækning. For at sikre ligebehandling af sådanne indskud på grundlag af objektive kriterier bør de udelukkes fra indskudsgarantiordningers dækning, uanset om afviklingsmyndigheden har givet tilladelse til, at de medregnes i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver.
- (9) Indskud som følge af visse begivenheder, herunder en fysisk persons ejendomstransaktioner i forbindelse med private beboelsesejendomme eller udbetaling af visse forsikringsydelser, kan midlertidigt føre til store indskud. Derfor forpligter direktiv 2014/49/EU medlemsstaterne til at sikre, at indskud som følge af disse begivenheder beskyttes over 100 000 EUR i mindst tre måneder, men højst 12 måneder fra det tidspunkt, hvor beløbet er krediteret, eller fra det tidspunkt, hvor sådanne indskud kan overføres lovligt. For at harmonisere indskyderbeskyttelsen i Unionen og mindske den administrative kompleksitet og retsusikkerheden i forbindelse med omfanget af beskyttelsen af sådanne indskud er det nødvendigt at justere deres beskyttelse til et minimumsbeløb på 500 000 EUR for alle midlertidigt høje balancer og for indskud i forbindelse med ejendomstransaktioner til et maksimumsbeløb på 2 500 000 EUR med en harmoniseret varighed på seks måneder ud over dækningsniveauet på 100 000 EUR. Efter medlemsstaternes gennemførelse heraf bør disse beløb gennemgås regelmæssigt og mindst én gang hvert femte år. Hvis det er relevant, bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv med henblik på at tilpasse disse beløb under hensyntagen til udviklingen i ejendomspriserne i forskellige medlemsstater og behovet for at sikre proportionalitet og lige konkurrencevilkår i hele Unionen.
- (10) Under en ejendomstransaktion kan midler passere gennem forskellige konti forud for den faktiske afvikling af transaktionen. For at beskytte indskydere, der foretager ejendomstransaktioner på en ensartet måde, bør beskyttelsen af midlertidigt høje balancer derfor finde anvendelse på provenuet fra et salg og på de midler, der deponeres med henblik på køb af en privat beboelsesejendom inden for en kort periode, der er fastlagt på forhånd.
- (11) Hvis en medlemsstat tillader fradrag af en indskyders forpligtelser over for et kreditinstitut ved beregning af det beløb, der skal tilbagebetales, er det for at sørge for retssikkerhed nødvendigt at præcisere, at kun forpligtelser, der er forfaldne, før indskuddene blev indisponible, kan fratrækkes indskyderens berettigede indskud, og kun i det omfang en sådan modregning er tilladt i henhold til gældende lovbestemte og kontraktlige bestemmelser.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

- (12) Det er nødvendigt at optimere indskudsgarantiordningernes operationelle kapacitet og mindske deres administrative byrde. Det bør derfor fastslås, at det, når det drejer sig om identifikation af indskydere, der har ret til indskud på modtagernes konti, eller vurdering af, om indskydere er berettiget til sikring af en midlertidigt høj balance, fortsat er indskydernes eller kontohavernes ansvar med egne midler at påvise deres ret til sådanne indskud.
- (13) Selv om det beløb, der skal tilbagebetales som hovedregel bør være tilgængeligt inden for syv arbejdsdage, kan visse indskud være underlagt en længere tilbagebetalingsperiode, fordi de kræver, at indskudsgarantiordningerne kontrollerer kravet om tilbagebetaling. For at harmonisere reglerne i hele Unionen bør denne længere tilbagebetalingsperiode begrænses til 20 arbejdsdage fra datoen for den pågældende indskudsgarantiordnings modtagelse af de relevante oplysninger eller den relevante dokumentation. Der bør skelnes mellem situationer, hvor denne længere tilbagebetalingsperiode finder anvendelse, og situationer, hvor modtagelse af beløb, som stilles til rådighed af indskudsgarantiordningen inden for de frister, der er fastsat i dette direktiv, tager længere tid på grund af eventuelle operationelle skridt, som indskyderen skal tage.
- (14) For at sikre overensstemmelse med og gennemførelse af Unionens restriktive foranstaltninger bør kreditinstitutter øremærke indskud, der er omfattet af sådanne foranstaltninger, og indskudsgarantiordninger bør suspendere tilbagebetaling af sådanne indskud, så længe disse foranstaltninger finder anvendelse.
- (15) De administrative omkostninger i forbindelse med tilbagebetaling af små beløb på inaktive konti kan opveje fordelene for indskyderen. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at indskudsgarantiordningerne ikke bør være forpligtede til at tage aktive skridt til at tilbagebetale indskud på sådanne konti under visse tærskler, der bør fastsættes på nationalt plan. Indskyderens ret til at kræve et sådant beløb bør dog bevares. Hvis den samme indskyder også har andre aktive konti, bør indskudsgarantiordningerne desuden medtage beløbene på disse konti i beregningen af det beløb, der skal tilbagebetales.
- (16) Indskudsgarantiordningerne har forskellige metoder til at tilbagebetale indskydere, lige fra kontante udbetalinger til elektroniske overførsler. For at sikre sporbarhed af tilbagebetalingsprocessen fra indskudsgarantiordningerne og for at være i overensstemmelse med målene i Unionens ramme for forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme bør tilbagebetaling via kreditoverførsler imidlertid være standardudbetalingsmetoden, når tilbagebetalingen overstiger 10 000 EUR.
- (17) Finansieringsinstitutter er udelukket fra indskudsbeskyttelse. Visse finansieringsinstitutter, herunder e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter og investeringsselskaber, indsætter imidlertid også midler modtaget fra deres kunder på bankkonti, ofte på midlertidig basis, for at overholde beskyttelsesforpligtelserne i overensstemmelse med sektorlovgivningen, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF⁽⁷⁾, 2014/65/EU⁽⁸⁾ og (EU) 2015/2366⁽⁹⁾. I betragtning af disse finansieringsinstitutters voksende rolle bør indskudsgarantiordningerne beskytte sådanne indskud på betingelse af, at disse kunder er identificeret eller identificerbare.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

- (18) Finansieringsinstitutters kunder ved ikke altid, i hvilket kreditinstitut deres finansieringsinstitut har valgt at deponere deres midler. Indskudsgarantiordningerne bør derfor ikke aggregere sådanne indskud med et indskud, som de samme kunder kan have i det samme kreditinstitut, som finansieringsinstituttet har placeret deres indskud i. Kreditinstitutter kender muligvis ikke de kunder, der har ret til de beløb, der står på kundekonti, eller er ikke i stand til at kontrollere og registrere individuelle oplysninger om disse kunder. Afhængigt af finansieringsinstituttets type og forretningsmodel kan der være omstændigheder, hvor direkte tilbagebetaling til kunden kan bringe kontohaveren i fare. Indskudsgarantiordninger bør derfor kunne tilbagebetale beløb til en kundekonto, som kontohaveren har åbnet i et andet kreditinstitut til fordel for hver kunde, når visse kriterier er opfyldt. For at undgå risikoen for dobbelt betaling i disse situationer bør eventuelle fordringer, som kunder har i forbindelse med beløb, som kontohaveren opbevarer på deres vegne, reduceres med det beløb, som indskudsgarantiordningen tilbagebetaler til disse kunder direkte. EBA bør derfor udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske detaljer vedrørende identifikation af kunder med henblik på tilbagebetaling, kriterierne for tilbagebetaling til kontohaveren til fordel for hver kunde eller kunden direkte samt reglerne for at undgå flere krav på udbetalinger til samme modtager.
- (19) Når indskudsgarantiordninger tilbagebetaler indskydere, kan de støde på situationer, der giver anledning til bekymringer vedrørende hvidvask af penge. Indskudsgarantiordningerne bør derfor tilbageholde udbetalingen til en indskyder, når de underrettes om, at en finansiel efterretningsenhed har suspenderet en bank- eller betalingskonto i overensstemmelse med de gældende regler om bekæmpelse af hvidvask af penge.
- (20) Direktiv 2014/49/EU fastsætter, at hvis en indskudsgarantiordning foretager betalinger i forbindelse med afviklingsprocedurer, bør den have et krav over for det relevante kreditinstitut på et beløb svarende til dets betalinger, og dette krav bør være ligestillet med dækkede indskud. Denne bestemmelse sonder ikke mellem en indskudsgarantiordnings bidrag, når et åbent bank-bail-in-værktøj anvendes, og en indskudsgarantiordnings bidrag til finansiering af en overførselsstrategi efterfulgt af likvidation af den resterende del af enheden. For at sikre klarhed og retssikkerhed med hensyn til eksistensen og størrelsen af en indskudsgarantiordnings krav i forskellige scenarier er det nødvendigt at præcisere, at når indskudsgarantiordningen bidrager til finansieringen af en overførselsstrategi under afvikling, såsom anvendelsen af virksomhedssalg- eller broinstitutværktøjet eller til finansieringen af alternative foranstaltninger, hvorved et sæt af kreditinstituttets aktiver, rettigheder og forpligtelser, herunder indskud, overføres til en modtager, bør denne indskudsgarantiordning have et krav mod den resterende del af enheden i efterfølgende likvidationsprocedurer i henhold til national ret. For at sikre, at kreditinstituttets tilbageværende aktionærer og kreditorer i den resterende del af enheden reelt absorberer kreditinstituttets tab, og for at forbedre muligheden for tilbagebetaling ved insolvens til indskudsgarantiordningen bør indskudsgarantiordningens krav have samme prioritet som dækkede indskud. I tilfælde af at det åbne bank-bail-in-værktøj anvendes, dvs. kreditinstituttet fortsætter sine aktiviteter, skal indskudsgarantiordningen bidrage med det beløb, hvormed dækkede indskud ville være blevet nedskrevet eller konverteret for at absorbere tabene i det pågældende kreditinstitut, hvis dækkede indskud havde været omfattet af bail-in. Indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling bør derfor ikke føre til et krav mod det institut, der er under afvikling, da det ville modvirke formålet med indskudsgarantiordningens bidrag.
- (21) For at sikre konvergens mellem indskudsgarantiordningernes praksis og retssikkerhed for indskydere, som gør krav på indskud, og for at undgå operationelle hindringer for indskudsgarantiordninger er det vigtigt at fastsætte en tilstrækkelig lang periode, inden for hvilken indskyderne kan kræve tilbagebetaling af deres indskud, hvis indskudsgarantiordningen ikke har tilbagebetalt indskyderne inden for de frister, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU i tilfælde af en udbetaling. Ethvert sådant krav bør behandles af indskudsgarantiordningen, herunder i tilfælde, hvor fordringshaveren endnu ikke er blevet anerkendt som indskyder ved en retsafgørelse.
- (22) I henhold til direktiv 2014/49/EU skulle medlemsstaterne sikre, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 nåede et målniveau på 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud. For objektivt at vurdere, om indskudsgarantiordningerne opfylder dette krav, bør der fastsættes en klar referenceperiode for at bestemme størrelsen af de dækkede indskud og indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler.

- (23) For at sikre indskudsgarantiordningernes modstandsdygtighed bør deres midler stamme fra stabile og uigenkaldelige bidrag. Visse kilder til finansiering af indskudsgarantiordninger, f.eks. forventede inddrivelses af indskudsgarantiordningers fordringer som følge af deres indgreb, er for betingede til at blive bogført som disponible finansielle midler, der opfylder indskudsgarantiordningers målniveau. For at harmonisere indskudsgarantiordningernes betingelser for opfyldelse af deres målniveau og for at sikre, at indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler finansieres med bidrag fra branchen, bør der skelnes mellem midler, der betragtes som egnede til at opfylde målniveauet, og midler, der betragtes som supplerende finansieringskilder, f.eks. lånte midler, der fører til gældsforpligtelser for indskudsgarantiordninger. Forventede tilbagebetalinger af lån kan imidlertid planlægges og indregnes i regelmæssige bidrag fra indskudsgarantiordningers medlemmer, og en indskudsgarantiordnings gældsforpligtelser bør derfor ikke fuldt ud fratrækkes de disponible finansielle midler, der opfylder målniveauet. For at fremme et indre marked for bankvirksomhed ved at tilskynde til likviditetsstøtte mellem indskudsgarantiordninger og for at lette anvendelse af de disponible finansielle midler i en institutsikringsordning, der er anerkendt som en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 2014/49/EU med henblik på institutsikringsordningsforanstaltninger for at forebygge sammenbrud i sine medlemsinstitutter, samtidig med at undgå dobbelttælling, bør en udestående fordring på et lån ydet til en anden indskudsgarantiordning eller på finansielle midler, der på anden måde stilles til rådighed for institutsikringsordningskontoen for denne institutsikringsordning, der er anerkendt som en indskudsgarantiordning, udelukkende tælle med i målniveauet for den långivende indskudsgarantiordning eller for indskudsgarantiordningskontoen for den institutsikringsordning, der er anerkendt som en indskudsgarantiordning.
- (24) For at sikre forudsigelighed og retssikkerhed med hensyn til den tid, som det tager at nå en indskudsgarantiordnings målniveau efter anvendelse af indskudsgarantiordningens midler eller en stigning i størrelsen af dækkede indskud, er det nødvendigt at præcisere genopfyldningsperioden, ikke kun i tilfælde af en væsentlig reducere af de disponible finansielle midler, som fører til, at de disponible finansielle midler udgør mindre end to tredjedele af målniveauet, men også i tilfælde af en mindre reducere, som fører til, at de disponible finansielle midler falder til under målniveauet, men stadig ligger på mere end to tredjedele af målniveauet. For at undgå de procykliske virkninger af at pålægge banker en stor finansiell byrde bør den seksårige genopfyldningsperiode i tilfælde af en større reducere fastholdes, uanset om årsagen til denne reducere er indgriben fra indskudsgarantiordningers side eller en væsentlig stigning i størrelsen af dækkede indskud. I tilfælde af en mindre reducere bør genopfyldningsperioden være to år. Hvis reducere af målniveauet imidlertid er meget lille i forhold til omkostningen ved at opkræve de relevante bidrag, bør en indskudsgarantiordning kunne forlænge denne toårige periode med ét år.
- (25) For at sikre ensartet anvendelse bør EBA udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer metoden til beregning af de disponible finansielle midler, der opfylder indskudsgarantiordningers målniveau, og de nærmere detaljer i den proces, der skal følges for at nå indskudsgarantiordningers målniveau efter reducere.
- (26) En indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler bør være umiddelbart anvendelige til at imødegå pludselige udbetalingshændelser eller andre indgreb. I betragtning af de forskellige praksis i hele Unionen er det hensigtsmæssigt at fastsætte krav til indskudsgarantiordningers investeringsstrategier for at afbøde eventuelle negative konsekvenser for enhver indskudsgarantiordnings evne til at opfylde sit mandat. Hvis en indskudsgarantiordning ikke har kompetence til at fastlægge investeringsstrategien, bør den myndighed, det organ eller den enhed i medlemsstaten, der er ansvarlig for at fastlægge investeringsstrategien, ved fastlæggelsen af denne investeringsstrategi også overholde principperne om diversificering og investering i aktiver med lav risiko. For at bevare indskudsgarantiordningens fulde operationelle uafhængighed og fleksibilitet med hensyn til adgang til dens midler, hvor medlemsstaterne tillader, at midler fra indskudsgarantiordningen deponeres hos deres nationale centralbank eller nationale statskasse, bør disse midler klart øremærkes og adskilles til regnskabsformål og bør være let tilgængelige med henblik på indskudsgarantiordningens anvendelse heraf.
- (27) For at sikre tilstrækkeligt diversificerede investeringer af indskudsgarantiordningers midler og konvergerende praksis bør EBA udstede retningslinjer til indskudsgarantiordningerne i denne henseende.
- (28) Muligheden anført i direktiv 2014/49/EU for at tilvejebringe en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler gennem obligatoriske bidrag, som medlemsinstitutterne betaler til eksisterende ordninger med obligatoriske bidrag, der er oprettet af en medlemsstat til dækning af omkostningerne i forbindelse med systemiske risici, er aldrig blevet anvendt og bør derfor udgå.

- (29) Det er nødvendigt at forbedre indskyderbeskyttelsen og samtidig undgå behovet for et brandudsalg af en indskudsgarantiordnings aktiver og begrænse eventuelle negative procykliske virkninger i banksektoren forårsaget af opkrævning af ekstraordinære bidrag. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at tillade, at deres indskudsgarantiordninger anvender alternative finansieringsordninger fra private kilder, der gør det muligt for dem til enhver tid at skaffe kortfristet finansiering fra andre kilder end bidrag, herunder inden de anvender deres disponible finansielle midler og midler indsamlet gennem ekstraordinære bidrag. Da kreditinstitutter primært bør bære omkostningerne ved og ansvaret for finansieringen af indskudsgarantiordninger, bør alternative finansieringsordninger med offentlige midler kun tillades i form af garantier eller lån til en indskudsgarantiordning med løbetider på højst seks år, anvendes som en sidste udvej og kun i tilfælde af udbetaling eller indskudsgarantiordningens bidrag til afvikling. Dette bør ikke forhindre anvendelse af kortfristede lån fra offentlige kilder før andre alternative finansieringsordninger under ekstraordinære omstændigheder for at sikre rettidig tilbagebetaling til indskydere eller bidrag til afvikling.
- (30) Selv om indskudsgarantiordningernes primære rolle er at tilbagebetale dækkede indskydere, kan indgreb uden for udbetaling vise sig at være mere omkostningseffektive for indskudsgarantiordningerne og sikre uafbrudt adgang til indskud ved at lette overførselsstrategier. Indskudsgarantiordninger kan være forpligtede til at bidrage til afviklingen af kreditinstitutter. Desuden kan indskudsgarantiordningerne i nogle medlemsstater finansiere forebyggende foranstaltninger for at genoprette kreditinstitutternes langsigtede levedygtighed eller alternative foranstaltninger ved insolvens. Sådanne forebyggende og alternative foranstaltninger kan spille en effektiv rolle i kontinuiteten af krisestyringsværktøjer med henblik på at bevare indskyderens tillid og den finansielle stabilitet. Medlemsstater, der ikke har fastsat forebyggende og alternative foranstaltninger i deres nationale ret inden datoen for dette direktivs ikrafttræden, bør derfor overveje at opbygge den nødvendige kapacitet i deres indskudsgarantiordninger og andre relevante myndigheder med henblik på at gennemføre sådanne foranstaltninger i fremtiden. Efter en vurdering af medlemsstaternes beredskab og erfaringen med anvendelse af forebyggende og alternative foranstaltninger bør Kommissionen fremlægge sin vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er relevant, ledsaget af et lovgivningsforslag. Selv om sådanne forebyggende og alternative foranstaltninger i væsentlig grad kan forbedre beskyttelsen af indskud, er det nødvendigt at underlægge sådanne foranstaltninger passende sikkerhedsforanstaltninger, herunder i form af en harmoniseret minimumsomkostningstest, for at sikre lige konkurrencevilkår og sådanne foranstaltningers effektivitet og omkostningseffektivitet. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør kun gælde for interventioner, der finansieres med indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler, som reguleres i henhold til dette direktiv.
- (31) For at sikre en konsekvent tilgang til indskudsgarantiordningers anvendelse af forebyggende foranstaltninger i hele Unionen bør EBA udstede retningslinjer med angivelse af de betingelser, der skal pålægges kreditinstitutter, som drager fordel af forebyggende foranstaltninger, de systemer, som indskudsgarantiordninger skal have indført for på passende vis at udvælge og gennemføre forebyggende foranstaltninger og overvåge deres risici, og de nærmere bestemmelser om samarbejde mellem afviklingsmyndigheder, udpegede myndigheder og kompetente myndigheder.
- (32) Foranstaltninger til forebyggelse af et kreditinstituts sammenbrud gennem tilstrækkeligt tidlige indgreb kan spille en effektiv rolle i kontinuiteten af krisestyringsværktøjer, der anvendes til at bevare indskyderens tillid og finansiell stabilitet. Disse foranstaltninger kan antage forskellige former, f.eks. kapitalstøtteforanstaltninger gennem kapitalgrundlagsinstrumenter, herunder egentlige kernekapitalinstrumenter, eller andre kapitalinstrumenter, garantier eller lån. Indskudsgarantiordningerne har anvendt disse foranstaltninger forskelligt. For at sikre kontinuitet i krisestyringsværktøjerne og anvendelse af forebyggende foranstaltninger på en måde, der er i overensstemmelse med afviklingsrammen og statsstøttereglerne, er det nødvendigt at præcisere tidsplanen og betingelserne for deres anvendelse. Forebyggende foranstaltninger bør anvendes tidligt for at forhindre forværring af et kreditinstituts finansielle situation. De er ikke hensigtsmæssige, når afviklingsmyndigheden har truffet afgørelse om, at kreditinstituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at der ikke er nogen foranstaltninger, som kan forhindre, at det bliver nødlidende, uanset vurderingen af, om afvikling er i offentlighedens interesse eller ej. De udpegede myndigheder bør bekræfte, om betingelserne for et sådant indgreb fra en indskudsgarantiordnings side er opfyldt.

- (33) For at sikre, at forebyggende foranstaltninger når deres mål, bør kreditinstitutter forpligtes til at fremlægge en note for den kompetente myndighed med en beskrivelse af de foranstaltninger, som de forpligter sig til at træffe. Denne note bør indeholde alle elementer, der har til formål at forhindre udstrømning af midler og styrke kreditinstituttets kapital- og likviditetspositioner, således at kreditinstituttet kan opfylde alle relevante tilsynsmæssige og andre reguleringsmæssige krav på et fremadrettet grundlag. Noten bør derfor indeholde kapitalrejsningsforanstaltninger, herunder regler om udstedelse af rettigheder, frivillig konvertering af efterstillede gældsinstrumenter, passivforvaltning, kapitalgenererende salg af aktiver, securitisering af porteføljer og tilbageholdelse af indtjening, herunder forbud mod udbyttebetalinger og forbud mod erhvervelse af andele i virksomheder. Derudover bør noten redegøre for kreditinstituttets indledende kapitalunderskud. Under gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i noten, bør kreditinstitutter også styrke deres likviditetspositioner og afstå fra aggressiv handelspraksis, fra udlodning af udbytte eller udbetaling af variabel aflønning, fra tilbagekøb af egne aktier og fra indkaldelse af hybride kapitalinstrumenter. Noten bør også indeholde en exitstrategi af de modtagne støtteforanstaltninger. Inden for en rimelig tidsramme bør kreditinstituttet forelægge den kompetente myndighed en virksomhedsovlægningsplan for at sikre langsigtet levedygtighed. De kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne er bedst placeret til at vurdere relevansen og troværdigheden af de påtænkte foranstaltninger i en virksomhedsovlægningsplan. For at sikre, at den udpegede myndighed for indskudsgarantiordningen, som af kreditinstituttet anmodes om at finansiere en forebyggende foranstaltning, er i stand til at vurdere, om alle betingelser for forebyggende foranstaltninger er opfyldt, bør den kompetente myndighed samarbejde med den udpegede myndighed. Den yderligere tilvejebringelse af midler til et kreditinstitut bør suspenderes, hvis den kompetente myndighed ikke finder det godtgjort, at virksomhedsovlægningsplanen er troværdig og gennemførlig. For at sikre en konsekvent tilgang til anvendelse af forebyggende foranstaltninger i hele Unionen bør EBA udstede retningslinjer for at bistå kreditinstitutter med at udarbejde virksomhedsovlægningsplaner.
- (34) For at sikre, at kreditinstitutter, der modtager støtte fra indskudsgarantiordninger i form af forebyggende foranstaltninger, opfylder deres forpligtelser, bør de kompetente myndigheder anmode om en afhjælpningsplan fra kreditinstitutter, som ikke har opfyldt de forpligtelser, der er anført i deres note eller virksomhedsovlægningsplan, ikke har tilbagebetalt det beløb, der er bidraget med som led i de forebyggende foranstaltninger, eller ikke har overholdt exitstrategien. Hvis en kompetent myndighed finder, at foranstaltningerne i afhjælpningsplanen ikke kan sikre kreditinstituttets langsigtede levedygtighed, eller hvis kreditinstituttet ikke overholder afhjælpningsplanen, bør indskudsgarantiordningen ikke yde yderligere forebyggende støtte til kreditinstituttet, og de relevante myndigheder bør foretage en vurdering i henhold til direktiv 2014/59/EU af, om instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende. For at sikre en konsekvent tilgang til anvendelse af forebyggende foranstaltninger i hele Unionen bør EBA udstede retningslinjer for at bistå kreditinstitutter med at udarbejde afhjælpningsplaner.
- (35) Det er nødvendigt at underkaste en indskudsgarantiordnings bidrag til alternative foranstaltninger passende beskyttelsesforanstaltninger for at sikre lige konkurrencevilkår og sådanne foranstaltningers effektivitet og omkostningseffektivitet. En indskudsgarantiordning kan kun anvendes til at finansiere overførsel af ikkedækkede indskud og andre usikrede passiver til en modtager, hvis overførslen er strengt nødvendig og forholdsmæssig for at undgå afsmitning, hvis overførslen vil maksimere værdien af aktiverne ved salg, eller hvis bevarelse af kundeforhold vil opretholde tilliden. En indskudsgarantiordning bør ikke anvendes til at overføre kapitalgrundlag eller passiver, der rangerer under almindelige usikrede passiver i national lovgivning om almindelig insolvensbehandling.
- (36) For at undgå skadelige virkninger for konkurrencen og det indre marked er det nødvendigt i tilfælde af alternative foranstaltninger ved insolvens at fastsætte, at de relevante organer, der repræsenterer et kreditinstitut, f.eks. en likvidator, en midlertidig bobestyrer, en administrator eller et andet organ, eller den relevante nationale myndighed, bør træffe foranstaltninger til markedsføring af kreditinstituttets eller en del af kreditinstituttets virksomhed i en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende proces, samtidig med at det tilstræbes så vidt muligt at maksimere salgsprisen. Kreditinstituttet eller den relevante nationale myndighed eller enhver formidler, der handler på vegne af dette kreditinstitut eller denne relevante nationale myndighed, bør anvende regler, som er egnede til markedsføring af de aktiver, rettigheder og passiver, som skal overføres til potentielle købere. Under alle omstændigheder bør anvendelsen af medlemsstatsmidler fortsat være omfattet af de relevante statsstøtteregler i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvor det er relevant.
- (37) Da hovedformålet med indskudsgarantiordninger er at beskytte dækkede indskud, bør indskudsgarantiordninger kun kunne finansiere andre indgreb end udbetalinger, hvis den samlede størrelse af sådanne indgreb er mindre end størrelsen af dækkede indskud i det berørte kreditinstitut.

- (38) For yderligere at tage hensyn til de særlige forhold for institutsikringsordninger, der er anerkendt som indskudsgarantiordninger, og for at styrke deres effektivitet bør direktiv 2014/49/EU give en indskudsgarantiordning mulighed for at yde et lån eller på anden måde midlertidigt overføre de midler, der er reguleret ved nævnte direktiv, til institutsikringsordningskontoen, som er adskilt fra indskudsgarantiordningskontoen til regnskabsformål, med henblik på at yde finansiel støtte til et medlem og navnlig sikre dets likviditet og solvens for at undgå konkurs, hvor det er nødvendigt, som opfyldelse af målene i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁰⁾. Dette bør være muligt i tilfælde, hvor de tilvejebragte midler er nødvendige for at supplere de andre midler, der er afsat for at sikre et tilknyttet instituts likviditet og solvens med henblik på at undgå dets konkurs, og bør være betinget af, at tilbagebetaling til indskudsgarantiordningen inden for syv arbejdsdage, hvis det er nødvendigt, er en troværdig mulighed.
- (39) For at forbedre den harmoniserede beskyttelse af indskydere og for at præcisere ansvarsområderne i grænseoverskridende situationer på tværs af Unionen bør hjemlandets indskudsgarantiordning sikre udbetaling til indskydere i medlemsstater, hvor de kreditinstitutter, der er medlem heraf, modtager indskud og accepterer andre tilbagebetalingspligtige midler ved at tilbyde indlån på tværs af grænserne uden at være etableret i værtslandet. For at lette udbetalingstransaktionerne ved at give oplysninger til indskyderne og indsamle og fremsende relevante dokumenter bør værtslandets indskudsgarantiordning have mulighed for at fungere som kontaktpunkt for indskydere i kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser.
- (40) Samarbejde mellem indskudsgarantiordninger i hele Unionen er afgørende for at sikre hurtig og omkostningseffektiv tilbagebetaling til indskydere, når kreditinstitutter yder banktjenester gennem filialer i andre medlemsstater. I betragtning af de teknologiske fremskridt, der fremmer brugen af grænseoverskridende overførsler og fjernidentifikation, bør hjemlandets indskudsgarantiordning have mulighed for at foretage tilbagebetalingerne direkte til indskydere i filialer beliggende i en anden medlemsstat, forudsat at den administrative byrde og omkostningerne er lavere, end hvis tilbagebetalingen foretages af værtslandets indskudsgarantiordning. Denne fleksibilitet bør supplere den nuværende samarbejds mekanisme, der kræver, at værtslandets indskudsgarantiordning tilbagebetaler indskydere i filialer på vegne af hjemlandets indskudsgarantiordning. For at bevare indskydernes tillid til både værts- og hjemlandets indskudsgarantiordninger bør EBA udstede retningslinjer for at bistå indskudsgarantiordninger med at deltage i et sådant samarbejde, bl.a. ved at medtage en liste over omstændigheder og betingelser, hvorunder en indskudsgarantiordning i hjemlandet kan beslutte at tilbagebetale indskydere i filialer beliggende i værtslandet.
- (41) Kreditinstitutter kan ændre tilknytning til en indskudsgarantiordning, eller nogle af deres aktiviteter kan overføres og således underkastes en anden indskudsgarantiordning. I henhold til direktiv 2014/49/EU skal et kreditinstituts bidrag, der er betalt inden for 12 måneder forud for en ændring af medlemskab af en indskudsgarantiordning eller overførsel af aktiviteter, overføres fra den oprindelige indskudsgarantiordning til den anden indskudsgarantiordning i forhold til størrelsen af de overførte dækkede indskud. For at sikre, at overførslen af bidrag til den modtagende indskudsgarantiordning ikke afhænger af divergerende nationale regler om fakturering eller af den faktiske dato for betaling af bidrag, bør den oprindelige indskudsgarantiordning beregne det beløb, der skal overføres, på grundlag af skyldige bidrag snarere end betalte bidrag.
- (42) Det er nødvendigt at sikre en ensartet beskyttelse af indskydere i hele Unionen, som ikke kan garanteres fuldt ud ved hjælp af en ækvivalensvurderingsordning for indskyderbeskyttelse i tredjelande. Derfor bør filialer i Unionen af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i et tredjeland, tilslutte sig en indskudsgarantiordning i den medlemsstat, hvor de udfører deres indlånsvirksomhed. Dette krav vil også sikre overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, som har til formål at indføre en mere robust tilsyns- og afviklingsramme for tredjelandskoncerner, der leverer banktjenester i Unionen. Omvendt bør indskudsgarantiordningers udsættelse for tredjelandes økonomiske og finansielle risici undgås. Indskud i filialer etableret i tredjelande af kreditinstitutter i Unionen bør derfor ikke beskyttes, medmindre medlemsstaterne beslutter, at indskud i disse filialer skal være dækket.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (43) Standardiseret og regelmæssig offentliggørelse af oplysninger øger bevidstheden blandt indskydere om indskudsbeskyttelse. For at tilpasse oplysningskravene til den teknologiske udvikling bør disse krav tage hensyn til de nye digitale kommunikationskanaler, hvor kreditinstitutter interagerer med indskydere. Indskyderne bør gives klare og ensartede oplysninger, der forklarer indskudsbeskyttelse, samtidig med at den dermed forbundne administrative byrde for kreditinstitutter eller indskudsgarantiordninger begrænses. EBA bør udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere indholdet og formatet af det oplysningsskema for indskydere, som skal sendes til indskydere, og det oplysningsskema, som indskudsgarantiordninger, udpegede myndigheder eller kreditinstitutter er forpligtede til at sende til indskydere i specifikke situationer, herunder fusioner af kreditinstitutter, konstateringer af, at indskud er indisponible, eller tilbagebetalingen af indsatte kundemidler.
- (44) En fusion af kreditinstitutter eller omdannelse af et datterselskab til en filial eller omvendt kan påvirke de centrale elementer i indskyderbeskyttelsen. For at undgå negative virkninger for indskydere med indskud i begge fusionerende kreditinstitutter, og hvis krav på indskudsdækning ville blive reduceret af ændringer i indskudsgarantiordningernes tilknytning, bør alle indskydere informeres om sådanne ændringer og have ret til at hæve deres midler eller overføre dem til et andet kreditinstitut op til et beløb svarende til den tabte dækning af deres indskud, uden at der fratrækkes en dekort.
- (45) For at bevare den finansielle stabilitet, undgå afsmitning og sætte indskyderne i stand til at udøve deres ret til at kræve tilbagebetaling af indskud, når det er relevant, bør de relevante udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger og kreditinstitutter underrette indskyderne om indskud, der bliver indisponible.
- (46) For at øge gennemsigtigheden for indskydere og fremme finansiell robusthed og tillid blandt indskudsgarantiordningerne, når de opfylder deres mandater, bør de nuværende indberetningskrav forbedres. På grundlag af de nuværende krav, der sætter indskudsgarantiordningerne i stand til at anmode om alle nødvendige oplysninger fra deres medlemsinstitutter for at forberede sig på en udbetaling, bør indskudsgarantiordningerne også kunne anmode om de oplysninger, der er nødvendige for at forberede en udbetaling i forbindelse med grænseoverskridende samarbejde. Efter anmodning fra en indskudsgarantiordning bør medlemsinstitutterne være forpligtede til at give generelle oplysninger om enhver væsentlig grænseoverskridende virksomhed i andre medlemsstater eller, hvor det er relevant, også i tredjelande. For at give EBA en passende vifte af oplysninger om udviklingen i indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler og om anvendelsen af disse midler bør medlemsstaterne ligeledes sikre, at indskudsgarantiordningerne hvert år underretter EBA om størrelsen af de dækkede indskud og disponible finansielle midler og underretter EBA om de omstændigheder, der førte til anvendelsen af en indskudsgarantiordnings midler enten til udbetalinger eller til andre foranstaltninger. Endelig bør afviklingsmyndighederne, for at afspejle indskudsgarantiordningernes styrkede rolle i styringen af bankkriser med henblik på at lette anvendelsen af indskudsgarantiordningernes midler i forbindelse med afvikling, give indskudsgarantiordningerne en sammenfatning af kreditinstitutternes afviklingsplaner for at øge disse indskudsgarantiordningers generelle beredskab til at stille midlerne til rådighed i det nødvendige omfang.
- (47) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere i hele Unionen. Da EBA er et organ med en højt specialiseret faglig kompetence, er det effektivt og hensigtsmæssigt at lade EBA varetage opgaven med at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på Kommissionens vedtagelse.
- (48) Når det er fastsat i dette direktiv, bør Kommissionen vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådanne udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder bør præcisere de tekniske detaljer vedrørende identifikation af finansieringsinstitutters kunder med henblik på udbetaling af indsatte kundemidler, kriterierne og omstændighederne for tilbagebetaling til kontohaveren til fordel for hver kunde eller direkte til kunden samt reglerne for at undgå flere krav om udbetalinger til samme modtager. Udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder bør også præcisere metoden til beregning af disponible finansielle midler, der opfylder målniveauet, og processen for genopfyldning af indskudsgarantiordninger.
- (49) Når det er fastsat i dette direktiv, bør Kommissionen vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som EBA udarbejder, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Sådanne udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør præcisere indholdet og formatet af oplysningsskemaet for indskydere og proceduren for og indholdet af de oplysninger, der skal sendes til indskydere. Udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør også præcisere de procedurer, der skal følges, når et kreditinstitut giver oplysninger til sin indskudsgarantiordning, og når en indskudsgarantiordning eller udpeget myndighed giver oplysninger til EBA, samt skemaerne for meddelelse af sådanne oplysninger.

- (50) For at give filialer i medlemsstaterne af kreditinstitutter, der har deres hjemsted uden for Unionen, og som ikke er medlemmer af en indskudsgarantiordning etableret i Unionen, mulighed for at opfylde kravet om at tilslutte sig en EU-indskudsgarantiordning, bør sådanne filialer have tilstrækkelig tid til at tage de nødvendige skridt til at opfylde dette krav.
- (51) Direktiv 2014/49/EU giver medlemsstaterne mulighed for at anerkende en institutsikringsordning som en indskudsgarantiordning, hvis den opfylder betingelserne i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 og overholder direktiv 2014/49/EU. For at tage hensyn til disse institutsikringsordningers specifikke forretningsmodel, navnlig relevansen af forebyggende foranstaltninger, der er kernen i deres mandat, er det hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at tillade, at institutsikringsordninger har længere tid til at tilpasse sig de nye regler. Denne mulighed for en længere overholdelsesperiode tager hensyn til den tid, som institutsikringsordninger, der er anerkendt som indskudsgarantiordninger, har behov for til at opbygge finansielle midler på en særskilt konto til regnskabsformål, som er beregnet til at yde finansiell støtte til et medlem og navnlig til at sikre dets likviditet og solvens for at undgå konkurs, hvor det er nødvendigt.
- (52) For at gøre det muligt for indskudsgarantiordninger og udpegede myndigheder at opbygge den nødvendige operationelle kapacitet til at anvende de nye regler i dette direktiv om anvendelse af forebyggende foranstaltninger er det hensigtsmæssigt at fastsætte en udskudt anvendelse af disse regler.
- (53) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre ensartet beskyttelse af indskydere i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de risici, som forskellige nationale tilgange kan medføre for det indre markeds integritet, men kan ved at ændre regler, der allerede er fastsat på EU-plan, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (54) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹¹⁾ og afgav udtalelse den 12. juni 2023 ⁽¹²⁾.
- (55) Direktiv 2014/49/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2014/49/EU

I direktiv 2014/49/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv fastsætter regler og procedurer vedrørende oprettelse af indskudsgarantiordninger og deres funktion, dækning og tilbagebetaling af indskud og beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med anvendelse af en indskudsgarantiordnings midler til andre foranstaltninger end tilbagebetaling af indskud for at sikre indskydernes adgang til deres indskud.«

b) Stk. 2, litra d), affattes således:

»d) kreditinstitutter og filialer af kreditinstitutter, der har deres hjemsted uden for Unionen, og som er tilsluttet de ordninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b) eller c).«

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽¹²⁾ EUT C 255 af 20.7.2023, s. 4.

2) I artikel 2, foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

i) I nr. 3) affattes den indledende tekst således:

»3) »indskud«: et indestående beløb, der hidrører fra indlån eller fra mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger, som normalt gennemføres af kreditinstitutter i forbindelse med deres virksomhed, og som skal tilbagebetales af et kreditinstitut på bestemte vilkår fastsat ved lov og ved aftale, herunder et tidsindskud og et opsparingsindskud, med undtagelse af indestående beløb, hvis:«.

ii) I nr. 13) affattes den indledende tekst således:

»13) »betalingsforpligtelse«: et kreditinstituts uigenkaldelige og fuldt sikrede forpligtelse til at betale en indskudsgarantiordning et pengebeløb, når den indkaldes af den pågældende indskudsgarantiordning, og under forudsætning af at sikkerhedsstillelsen:«.

iii) Følgende numre tilføjes:

»19) »afviklingsmyndighed«: en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

20) »indsatte kundemidler«: midler, som kontohavere, der er finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013, deponerer i forbindelse med deres virksomhed i et kreditinstitut for deres kunders regning

21) »Unionens statsstøtteregler«: de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF

22) »hvidvask af penge«: hvidvask af penge som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 (*)

23) »finansiering af terrorisme«: finansiering af terrorisme som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) 2024/1624.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Aktier i irske »building societies«, bortset fra aktier af egenkapitallignende art, som er omfattet af artikel 5, stk. 1, litra b), betragtes som indskud.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ikke opfylder sine forpligtelser som medlem af en indskudsgarantiordning, underretter denne indskudsgarantiordning straks den udpegede myndighed og den kompetente myndighed for det pågældende kreditinstitut herom. Medlemsstaterne sikrer, at denne kompetente myndighed i samarbejde med denne udpegede myndighed og, hvor det er relevant, med nævnte indskudsgarantiordning, uden ophold træffer alle passende foranstaltninger, herunder om nødvendigt pålæggelse af sanktioner, for at sikre, at det pågældende kreditinstitut opfylder sine forpligtelser som medlem af en indskudsgarantiordning.

Med henblik på de foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, sikrer medlemsstaterne, hvor det er relevant, at de kompetente myndigheder kan anvende de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 1, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU.

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, som finder anvendelse i tilfælde af kreditinstitutters tilsidesættelse af et indskudsgarantiordningsmedlems forpligtelser. Sådanne sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til tilsidesættelsen og have afskrækkende virkning.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ikke betaler de bidrag, der er omhandlet i artikel 10 og artikel 11, stk. 4, inden for den frist, der er fastsat af indskudsgarantiordningen, opkræver indskudsgarantiordningen eller, hvor det er relevant, den pågældende udpegede myndighed, i forsinkelsesperioden den lovbestemte rentesats på det skyldige beløb.«

c) Stk. 5 og 6 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen underretter den pågældende udpegede myndighed og kompetente myndighed, hvis de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 4 og 4a, ikke genopretter kreditinstituttets opfyldelse af sine forpligtelser som medlem af en indskudsgarantiordning. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen eller, hvis det er relevant, den pågældende udpegede myndighed vurderer, om dette kreditinstitut stadig opfylder betingelserne for fortsat medlemskab af denne indskudsgarantiordning, og underretter den pågældende kompetente myndighed om resultatet af denne vurdering.

6. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en kompetent myndighed beslutter at inddrage en tilladelse i henhold til artikel 18 i direktiv 2013/36/EU, ophører det pågældende kreditinstitut med at være medlem af sin indskudsgarantiordning. Medlemsstaterne sikrer, at indskud i det pågældende kreditinstitut på den dato, hvor det ophørte med at være medlem af indskudsgarantiordningen efter inddragelse af tilladelse, fortsat er dækket af denne indskudsgarantiordning.«

d) I stk. 7 tilføjes følgende afsnit:

»Hvis driften af en indskudsgarantiordning administreres af en privat enhed, har de udpegede myndigheder de nødvendige håndhævelsesbeføjelser til at afhjælpe denne indskudsgarantiordnings overtrædelser af dette direktiv, herunder beføjelser til at pålægge sanktioner eller andre administrative foranstaltninger.«

e) Stk. 8 udgår.

f) Følgende stykke tilføjes:

»13. Senest den 11. maj 2029 udarbejder EBA retningslinjer for anvendelsesområdet, indholdet og procedurerne for de stresstest, der er omhandlet i stk. 10.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

»c) indskud, der stammer fra transaktioner, i forbindelse med hvilke der er afsagt en straffedom for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme«.

ii) Litra d) affattes således:

»d) indskud foretaget af finansieringsinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26), i forordning (EU) nr. 575/2013, på egne vegne og for egen regning«.

iii) Litra e) udgår.

iv) Litra f) affattes således:

»f) indskud, hvis indehaver aldrig er blevet identificeret i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2024/1624, hvis disse indskud er blevet indisponible, undtagen hvis en indehaver anmoder om udbetaling, og hverken kreditinstituttet eller indskudsgarantiordningen kan bevise, at den manglende identifikation skyldtes kontohaverens handlinger eller manglende handling, og forudsat at indskyderens identitet er blevet bekræftet inden udbetalingen«.

v) Litra j) affattes således:

»j) indskud fra centralregeringer eller delstatsregeringer som defineret i punkt 2.114 og 2.115 i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 (*), med undtagelse af indskud fra nonprofitinstitutioner, der kontrolleres af centralregeringer eller delstatsregeringer«.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/oj>).«

vi) Følgende litra tilføjes:

»l) indskud, der opfylder betingelserne i artikel 45b, stk. 1a, litra a)-d), i direktiv 2014/59/EU, herunder indskud med en restløbetid på under ét år.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Uanset denne artikels stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte, at indskud i små og mellemstore virksomheders personlige pensionsordninger og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger medtages op til det dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6, stk. 1.«

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»I tillæg til stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at følgende indskud er beskyttet op til mindst 500 000 EUR i seks måneder efter, at beløbet er krediteret, eller fra det øjeblik, hvor de pågældende indskud kan overføres lovligt:«

ii) Litra a) affattes således:

»a) indskud, der stammer fra en fysisk persons ejendomstransaktioner i forbindelse med private beboelses-ejendomme, og indskud, der er bestemt til sådanne transaktioner, forudsat at disse transaktioner er blevet indgået eller er bestemt til at blive indgået på kort sigt, og forudsat at den pågældende fysiske person kan fremlægge dokumentation for, at en sådan transaktion er blevet indgået eller er bestemt til at blive indgået på kort sigt inden den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller hvor en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b)«.

iii) Følgende afsnit tilføjes:

»Med henblik på første afsnit, litra a) sikrer medlemsstaterne, at indskud beskyttes op til et maksimumsbeløb på 2 500 000 EUR.

Med henblik på første afsnit, litra a) definerer medlemsstaterne »kort sigt« i national ret.»

b) Følgende stykke indsættes:

»2a. Medlemsstaterne sikrer, at det dækningsniveau, der er fastsat i stk. 2, supplerer det dækningsniveau, der er fastsat i stk. 1.«

c) Stk. 6 affattes således:

»6. Kommissionen reviderer regelmæssigt og mindst én gang hvert femte år de beløb, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Hvis det er relevant, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til lovgivningsmæssig retsakt med henblik på at tilpasse det i stk. 1 omhandlede beløb under hensyntagen til navnlig udviklingen i banksektoren og den økonomiske og monetære situation i Unionen samt med henblik på at tilpasse de i stk. 2 omhandlede beløb under hensyntagen til udviklingen i ejendomspriserne i forskellige medlemsstater og behovet for at sikre proportionalitet og lige konkurrencevilkår i hele Unionen.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Er kontohaveren ikke ubetinget berettiget til de beløb, der står på kontoen, er det den person, der er ubetinget berettiget hertil, som skal dækkes af garantiordningen, forudsat at den pågældende person er blevet identificeret eller kan identificeres inden den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

I tilfælde af midler, som en kontohaver har på vegne af en ubetinget berettiget person på en særskilt konto til erhvervsmæssige formål som defineret i national ret, og hvis disse midler i overensstemmelse med national ret er beskyttet i denne persons interesse mod krav fra kontohaverens andre kreditorer, tager indskudsgarantiordningen ved fastsættelsen af det dækkede beløb, der skal betales til den ubetinget berettigede person, ikke hensyn til andre indskud fra denne person i samme kreditinstitut, hvis personen er identificeret af dette kreditinstitut, jf. dog artikel 8c.

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger kan tilbagebetale dækkede indskud enten til kontohaveren til fordel for hver ubetinget berettiget person eller direkte til den ubetinget berettigede person.«

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

»5. Medlemsstaterne kan beslutte, at indskyderens forpligtelser over for kreditinstituttet, der er forfaldet inden den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b), fratrækkes denne indskyders samlede berettigede indskud, i det omfang modregning er mulig i henhold til de lovbestemte og kontraktlige bestemmelser, der regulerer kontrakten mellem kreditinstituttet og indskyderen.«

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen tilbagebetaler hovedstolen til pari og renterne af indskud, der er påløbet indtil den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b). Det dækningsniveau, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, det dækningsniveau, der er fastsat i nævnte stykke, må ikke overskrides.«

d) Stk. 9, sidste punkt, affattes således:

»Disse oplysninger skal medtages i de i dette direktivs artikel 16 omhandlede oplysninger til indskyder.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Bevisbyrde i forbindelse med berettigede indskud og berettigelse til indskud

Medlemsstaterne sikrer, at en indskyder eller i givet fald en kontohaver i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, godtgør, at de pågældende indskud opfylder betingelserne i artikel 6, stk. 2, eller alternativt godtgør en berettigelse til indskuddene under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3.«

8) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Indskudsgarantiordninger sikrer, at det beløb, der skal tilbagebetales, er til rådighed hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for syv arbejdsdage efter den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).«

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Uanset stk. 1 tillader medlemsstaterne indskudsgarantiordninger at anvende en længere frist for tilbagebetaling af:

a) de indskud, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, og som overstiger det beløb, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, og

b) de indskud, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, og artikel 8b, hvis den person, der er ubetinget berettiget til disse indskud, ikke er blevet identificeret, når disse indskud bliver indisponible.

Denne længere frist må ikke overstige 20 arbejdsdage fra den dato, hvor disse indskudsgarantiordninger modtager den fuldstændige information eller dokumentation, som de har anmodet om med henblik på at undersøge kravene og bekræfte, at betingelserne for tilbagebetaling er opfyldt.«

d) Stk. 4 udgår.

e) Stk. 5 ændres således:

i) Litra b) udgår.

ii) Litra c) affattes således:

»c) der uanset stk. 9 ikke har været foretaget nogen transaktioner i relation til indskuddet inden for de seneste 24 måneder, og kontoen derfor er inaktiv, medmindre en indskyder også har indskud på en anden konto i samme kreditinstitut, som ikke er inaktiv, eller«.

iii) Litra d) udgår.

f) Følgende stykke indsættes:

»5a. Hvis et indskud er omfattet af restriktive foranstaltninger vedtaget af Unionen på grundlag af artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) eller artikel 215 i TEUF (»Unionens restriktive foranstaltninger«), sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordninger suspenderer tilbagebetaling af det beløb, der skal tilbagebetales, så længe sådanne foranstaltninger varer, jf. dog artikel 9, stk. 3.

Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter øremærker indskud, der er omfattet af Unionens restriktive foranstaltninger, på en måde, der muliggør øjeblikkelig identifikation med henblik på dette stykkes første afsnit.«

g) Stk. 8 udgår.

h) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordning, hvis der ikke har været nogen transaktion vedrørende indskuddet i de seneste 24 måneder, kan fastsætte en tærskel for de administrative omkostninger, som denne indskudsgarantiordning ville pådrage sig i forbindelse med en sådan tilbagebetaling. Indskudsgarantiordningen er ikke forpligtet til at tage aktive skridt til at tilbagebetale indskydere under denne tærskel. Medlemsstaterne sikrer dog, at indskudsgarantiordningen tilbagebetaler indskydere under denne tærskel, hvis disse indskydere anmoder herom.«

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Tilbagebetaling af indskud på over 10 000 EUR

Medlemsstaterne sikrer, at hvis de beløb, der skal tilbagebetales, overstiger 10 000 EUR, tilbagebetaler indskudsgarantiordninger, hvor det er muligt, indskyderne via kreditoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 (*) eller, hvis sådanne kreditoverførsler ikke er mulige, via andre betalingsmidler end kontant betaling, som sikrer midlernes sporbarhed.

Artikel 8b

Dækning af indsatte kundemidler

1. Medlemsstaterne sikrer, at indsatte kundemidler er dækket af indskudsgarantiordninger, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

a) Sådanne indskud foretages på vegne af kunder, der er berettiget til beskyttelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og for deres regning.

b) Sådanne indskud foretages på særskilte konti i overensstemmelse med beskyttelseskravene i EU-retten, der regulerer de aktiviteter, som udføres af de enheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d).

c) De i dette stykkes litra a) omhandlede kunder er identificeret eller identificerbare af det finansieringsinstitut, hvor kontoen føres, på vegne af disse kunder før den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).

2. Medlemsstaterne sikrer, at det dækningsniveau, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, finder anvendelse på hver af de kunder, der opfylder betingelsen i nærværende artikels stk. 1, litra c). Uanset artikel 7, stk. 1, tager indskudsgarantiordningen ved fastsættelsen af det beløb, der skal tilbagebetales for en enkelt kunde, ikke hensyn til den samlede størrelse af indskud, som denne kunde har placeret i samme kreditinstitut.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne tilbagebetaler dækkede indsatte kundemidler enten til kontohaveren til fordel for hver enkelt kunde eller direkte til kunden.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de tekniske detaljer vedrørende identifikation af kunder med henblik på tilbagebetaling i overensstemmelse med artikel 8

b) kriterierne for, at tilbagebetaling skal ske til kontohaveren til fordel for hver enkelt kunde eller direkte til kunden, og omstændighederne i denne forbindelse

c) reglerne for at undgå flere krav om udbetaling til den samme modtager.

Ved udarbejdelsen af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder som fastsat i dette stykkes første afsnit tager EBA hensyn til følgende:

a) de særlige karakteristika ved forretningsmodellen for de forskellige typer finansieringsinstitutter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d)

b) de specifikke krav i gældende EU-ret, der regulerer aktiviteterne i de finansieringsinstitutter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra d), vedrørende behandling af kunders midler.

EBA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 11. maj 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 8c

Suspension af tilbagebetalinger i tilfælde af bekymringer om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme

1. Medlemsstaterne sikrer, at den udpegede myndighed underretter indskudsgarantiordningen inden for 24 timer fra det tidspunkt, hvor den udpegede myndighed modtager de oplysninger, der er omhandlet i artikel 64, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 (**), fra et finansielt tilsynsorgan som defineret i nævnte direktivs artikel 2, nr. 1). Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der udveksles mellem den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen, begrænses til de oplysninger, der er strengt nødvendige for varetagelsen af indskudsgarantiordningens opgaver og ansvarsområder i henhold til nærværende direktiv, og at en sådan udveksling af oplysninger overholder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF (***).

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen suspenderer tilbagebetaling af det beløb, der skal tilbagebetales, hvis en indskyder eller enhver anden person, der er berettiget til beløb på dennes konto, er blevet tiltalt for en lovovertrædelse som følge af eller i forbindelse med hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, indtil der foreligger en domstolsafgørelse. Medlemsstaterne indfører en procedure, som sikrer, at disse oplysninger rettidigt meddeles til indskudsgarantiordningen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen suspenderer tilbagebetaling af det beløb, der skal tilbagebetales, i samme periode som den, der er fastsat i artikel 24 i direktiv (EU) 2024/1640, hvis den af kreditinstituttet eller den udpegede myndighed underrettes om, at den finansielle efterretningsenhed, der er omhandlet i nævnte artikel, har suspenderet en transaktion, konto eller forretningsforbindelse vedrørende den pågældende indskyder.

4. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningen ikke holdes ansvarlig for suspensioner, der foretages i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

(***) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/9/oj>).«

10) Artikel 9, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Uden at det berører de rettigheder, som de måtte have i henhold til national ret, har de indskudsgarantiordninger, der foretager udbetalinger under en garanti og i henhold til nationale bestemmelser, ret til at indtræde i indskydernes rettigheder i likvidations- eller omstruktureringsprocedurer for et beløb, der svarer til disse indskudsgarantiordningers betalinger til disse indskydere. Indskudsgarantiordninger, der yder et bidrag inden for rammerne af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 37, stk. 3, litra a) eller b), i direktiv 2014/59/EU, eller i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til nærværende direktivs artikel 11, stk. 5, har i likvidationsprocedurer krav på den resterende del af kreditinstituttet for et beløb svarende til deres bidrag. Dette krav har samme prioritet som dækkede indskud i henhold til national ret om almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med artikel 108, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskydere, hvis indskud ikke er blevet tilbagebetalt eller anerkendt af indskudsgarantiordningen inden de frister, der er fastsat i artikel 8, stk. 1 og 3, kan fremsætte et krav over for indskudsgarantiordningen om tilbagebetaling af deres indskud inden for fem år fra den dato, hvor en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b).«

11) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler senest den 3. juli 2024 mindst svarer til et målniveau på 0,8 % af medlemmernes dækkede indskud.

Ved beregningen af det målniveau, der er omhandlet i første afsnit, skal referenceperioden ligge mellem den 31. december forud for den dato, hvor målniveauet skal være nået, og denne dato.

Ved afgørelsen af, om indskudsgarantiordningen har nået det målniveau, der er omhandlet i første afsnit, tager medlemsstaterne kun hensyn til de disponible finansielle midler, der er direkte bidraget af eller inddrevet fra medlemmerne af indskudsgarantiordningen, med fradrag af administrative gebyrer og afgifter. Disse disponible finansielle midler omfatter investeringsindtægter fra midler, som medlemmerne har bidraget med til indskudsgarantiordningen, og midler, som indskudsgarantiordningen har inddrevet i forbindelse med sine fordringer som følge af sine indgreb, men omfatter ikke tilbagebetalinger, som berettigede indskydere ikke har gjort krav på i forbindelse med udbetalingsprocedurer, eller eventuelle gældsforpligtelser, som indskudsgarantiordningen skal betale. En udestående lånefordring til en anden indskudsgarantiordning i henhold til artikel 12 eller en udestående lånefordring eller midler, der på anden måde er stillet til rådighed i henhold til artikel 12a, medtages og medregnes udelukkende i dette målniveau.

Hvis finansieringskapaciteten ikke når op på målniveauet, genoptages bidragsindbetalingen, i det mindste indtil målniveauet er nået igen.

Når det målniveau, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, er nået for første gang, og de disponible finansielle midler efter enten en forøgelse af størrelsen af dækkede indskud eller en udbetaling af indskudsgarantiordningsmidler i overensstemmelse med artikel 8 eller artikel 11, stk. 2, 3 og 5, er blevet reduceret til mindre end to tredjedele af målniveauet, fastsætter en indskudsgarantiordning det regelmæssige bidrag på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for en periode, som ikke må overstige seks år.

Når det målniveau, der er omhandlet i første afsnit, er nået for første gang, og de disponible finansielle midler er blevet reduceret til mindre end en tredjedel af målniveauet, fastsætter en indskudsgarantiordning det regelmæssige bidrag på et niveau, der gør det muligt at nå målniveauet inden for to år. En indskudsgarantiordning kan forlænge denne periode med yderligere ét år for at sikre, at det beløb, der skal opkræves, når op på et beløb, der står i et rimeligt forhold til omkostningerne ved opkrævning af bidragene.

Det regelmæssige bidrag skal tage behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den virkning, som procykliske bidrag kan have, når der fastsættes årlige bidrag i forbindelse med denne artikel.

Medlemsstaterne kan forlænge den i første afsnit omhandlede periode med højst fire år, hvis indskudsgarantiordningen har foretaget kumulerede udbetalinger ud over 0,8 % af de dækkede indskud.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De disponible finansielle midler, som indskudsgarantiordningen tager hensyn til for at nå det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, kan omfatte betalingsforpligtelser, som skal betales inden for to arbejdsdage efter en anmodning fra indskudsgarantiordningen. Den samlede del af sådanne betalingsforpligtelser må ikke overstige 30 % af de samlede disponible finansielle midler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med stk. 2.

EBA udsteder retningslinjer for betalingsforpligtelser med angivelse af kriterier for, hvorvidt disse forpligtelser kan antages.«

c) Stk. 4 udgår.

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne, de udpegede myndigheder eller de kompetente myndigheder fastlægger investeringsstrategien for indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler, og at denne investeringsstrategi er i overensstemmelse med principperne om diversificering og investering i aktiver med lav risiko. Indskudsgarantiordninger anvender kun derivater til risikostyringsformål, herunder styring af markedsrisiko og likviditetsrisiko.«

e) Følgende stykke indsættes:

»7a. Hvor indskudsgarantiordninger har tilladelse til at placere alle eller en del af deres disponible finansielle midler hos deres nationale centralbank eller nationale finansforvaltning, sikrer medlemsstaterne, at disse disponible finansielle midler er adskilt fra andre midler til regnskabsformål, og at de er umiddelbart tilgængelige for disse indskudsgarantiordninger i overensstemmelse med artikel 11 og 12 og artikel 14, stk. 3.«

f) Stk. 9 affattes således:

»9. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne råder over tilstrækkelige alternative finansieringsordninger, således at de kan opnå kortfristet finansiering til at opfylde krav mod de pågældende indskudsgarantiordninger. Alternative finansieringsordninger, der finansieres med offentlige midler, må kun anvendes til tilbagebetaling i henhold til artikel 8, stk. 1, og til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, som en sidste udvej og skal ydes i form af lån eller garantier. Alternative finansieringsordninger fra offentlige kilder må kun stilles til rådighed på den betingelse, at indskudsgarantiordningen påtager sig den retlige forpligtelse til at tilbagebetale alternative finansieringsordninger, der finansieres eller garanteres med offentlige midler, og de aftalte renter og gebyrer inden for seks år.

Under usædvanlige omstændigheder, hvor den kompetente myndighed i lyset af udbetalinger og inddrivelses i tilbagebetalingsperioden vurderer, at tilbagebetaling kan overbebyrde finansieringskapaciteterne af de resterende medlemsinstitutter, kan tilbagebetalingsperioden forlænges én gang med op til tre år.«

g) Stk. 10 udgår.

h) Følgende stykker tilføjes:

»11. I forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 5, kan medlemsstaterne give indskudsgarantiordninger tilladelse til at anvende midler fra de alternative finansieringsordninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 9, og som ikke finansieres eller garanteres med offentlige midler, inden de disponible finansielle midler anvendes, og inden de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8, opkræves.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) metoden til beregning af disponible finansielle midler, der opfylder det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, herunder afgrænsningen af indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler og kategorierne af disponible finansielle midler, der stammer fra bidragede midler

b) nærmere oplysninger om processen for at nå det målniveau, der er omhandlet i stk. 2, efter at en indskudsgarantiordning har anvendt disponible finansielle midler i overensstemmelse med artikel 11, eller når størrelsen af dækkede indskud er forøget.

EBA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 11. maj 2028.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

13. Senest den 11. maj 2028 udarbejder EBA retningslinjer for at bistå indskudsgarantiordningerne med diversificeringen af deres disponible finansielle midler og for, hvordan indskudsgarantiordningerne kan investere i aktiver med lav risiko af relevans for indskudsgarantiordningernes disponible finansielle midler.«

12) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Anvendelse af midler

1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne primært anvender de disponible finansielle midler, der er omhandlet i artikel 10, til at sikre tilbagebetalinger til indskydere i overensstemmelse med artikel 8.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne anvender de disponible finansielle midler til at finansiere afviklingen af kreditinstitutter i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU.

3. Medlemsstaterne kan tillade indskudsgarantiordningerne at anvende de disponible finansielle midler til forebyggende foranstaltninger, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

a) Afviklingsmyndigheden har ikke truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 82, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

b) Alle betingelserne i artikel 11a og 11b er opfyldt.

4. Hvor disponible finansielle midler har været anvendt til forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11a, indbetaler de tilsluttede kreditinstitutter straks de midler til indskudsgarantiordningen, der er blevet anvendt til sådanne foranstaltninger, om nødvendigt i form af ekstraordinære bidrag, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:

a) Der opstår et behov for at tilbagebetale indskydere eller for at gribe ind i forbindelse med afvikling, og indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler beløber sig til mindre end to tredjedele af målniveauet.

b) Indskudsgarantiordningens disponible finansielle midler falder til under 25 % af målniveauet.

5. Hvis et kreditinstitut afvikles i overensstemmelse med artikel 32b i direktiv 2014/59/EU med henblik på at forlade markedet eller indstille sin bankvirksomhed, kan medlemsstaterne tillade indskudsgarantiordningerne at anvende de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger for at bevare indskydernes adgang til deres indskud, herunder overførsel af aktiver og passiver og overførsel af indskudsbeholdning, forudsat at alle betingelserne i nærværende direktivs artikel 11d er opfyldt.

6. Senest den 11. maj 2030 forelægger Kommissionen efter høring af EBA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af gennemførelsen og indvirkningen af bestemmelserne vedrørende de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 3 og 5, herunder:

a) en evaluering af status for gennemførelsen af disse foranstaltninger og eventuelle retlige eller praktiske hindringer, der har forhindret medlemsstaterne i at sætte deres indskudsgarantiordninger i stand til at finansiere dem

b) en vurdering af disse foranstaltningers effektivitet, og i hvilket omfang de har bidraget til at nå målene i dette direktiv

c) en analyse af hensigtsmæssigheden af at stille disse foranstaltninger til rådighed for indskudsgarantiordninger i alle medlemsstaterne.

Denne rapport ledsages af et lovgivningsforslag, hvis det er relevant.»

13) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Forebyggende foranstaltninger

1. Hvis medlemsstaterne tillader anvendelse af indskudsgarantiordningernes midler til forebyggende foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 3, sikrer de, at indskudsgarantiordningerne anvender de disponible finansielle midler til sådanne forebyggende foranstaltninger, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Et kreditinstituts anmodning om finansiering af sådanne forebyggende foranstaltninger ledsages af en note, der fastsætter de i artikel 11b, stk. 1, omhandlede foranstaltninger.
- b) Kreditinstituttet har hørt den kompetente myndighed om de foranstaltninger, der er anført i den i artikel 11b, stk. 1, omhandlede note, og har taget hensyn til den kompetente myndigheds bemærkninger til disse foranstaltninger.
- c) Indskudsgarantiordningens anvendelse af forebyggende foranstaltninger er knyttet til betingelser, der pålægges det understøttede kreditinstitut, og som mindst indebærer strengere risikoovervågning af kreditinstituttet, ledsaget af ledelsesordninger, der letter en sådan overvågning, større kontrolrettigheder for indskudsgarantiordningen og hyppigere indberetning til de kompetente myndigheder.
- d) Indskudsgarantiordningens anvendelse af forebyggende foranstaltninger er betinget af kreditinstituttets forpligtelse til at sikre effektiv adgang til dækkede indskud.
- e) De tilsluttede kreditinstitutter kan betale de ekstraordinære bidrag i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4.
- f) Kreditinstituttet opfylder sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, og tilbagebetalingstidsplanen eller exitstrategien som omhandlet i dette direktivs artikel 11b, stk. 6, eller i artikel 32c, stk. 2, litra b), i direktiv 2014/59/EU er blevet overholdt med hensyn til eventuelle tidligere forebyggende foranstaltninger eller ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne har indført overvågningssystemer og beslutningsprocedurer, der er hensigtsmæssige for udvælgelse og gennemførelse af forebyggende foranstaltninger og overvågning af tilknyttede risici.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne kun kan gennemføre forebyggende foranstaltninger, hvis den udpegede myndighed har bekræftet, at alle betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Den udpegede myndighed underretter den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden.

4. EBA udarbejder retningslinjer med henblik på at præcisere følgende:

- a) de betingelser, der er omhandlet i stk. 1, litra c)
- b) de overvågningssystemer og beslutningsprocedurer, som indskudsgarantiordninger skal have indført i overensstemmelse med stk. 2, under hensyntagen til institutsikringsordningernes praksis, jf. artikel 1, stk. 2, litra c)
- c) den nærmere organisering af samarbejde mellem afviklingsmyndighederne, de udpegede myndigheder og de kompetente myndigheder i henhold til denne artikels stk. 1 og 3 og under hensyntagen til kravene i artikel 11b.

*Artikel 11b***Krav til forebyggende foranstaltninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der anmoder en indskudsgarantiordning om at finansiere forebyggende foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 3, forelægger den kompetente myndighed en note med anførelse af de foranstaltninger, som disse kreditinstitutter forpligter sig til at gennemføre for at sikre overholdelse af de gældende tilsynskrav i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Den i stk. 1 omhandlede note skal indeholde tiltag til at afbøde risikoen for en forværring af kreditinstituttets finansielle soliditet og styrke dets kapital- og likviditetspositioner.

3. Hvis en indskudsgarantiordnings finansielle midler anvendes til forebyggende foranstaltninger i henhold til dette direktivs artikel 11, stk. 3, betragtes en sådan anvendelse som en ændring af kreditinstituttets finansielle situation, og der kræves ajourføring af genopretningsplanen i henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

4. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler i tilfælde af kapitalstøtteforanstaltninger, herunder rekapitaliseringer, aktivværdiforringelsesforanstaltninger og aktivgarantier, kun dækker kapitalunderskuddet som aktuelt anslået på grundlag af følgende elementer:

- a) den kapitalmangel, der er konstateret i en EU-stresstest eller national stresstest, aktivkvalitetsgennemgang eller en tilsvarende øvelse eller i forbindelse med tilsynskontrol- og vurderingsprocessen, kontrol på stedet eller midlertidig administration eller af en uafhængig valuar
- b) kapitalrejsningsforanstaltninger, der skal gennemføres inden for seks måneder fra forelæggelsen af virksomhedsomlægningsplanen
- c) beskyttelsesforanstaltninger, der forhindrer udstrømning af midler, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 7.

De elementer, der er omhandlet i første afsnit, litra a)-c), medtages i den i stk. 1 omhandlede note.

Ved fastsættelsen af størrelsen af den kapitalstøtte, som indskudsgarantiordningen skal yde, kan indskudsgarantiordningen også tage hensyn til en eventuel fremadrettet vurdering af kapitalgrundlaget, herunder den kapitalbevaringsplan, der er omhandlet i artikel 142 i direktiv 2013/36/EU.

Indskudsgarantiordningen underretter den kompetente myndighed om størrelsen af den kapitalstøtte, der skal ydes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger overfører deres beholdninger af aktier eller andre kapitalinstrumenter i det støttede kreditinstitut, så snart de kommercielle og finansielle forhold tillader det.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede note indeholder en exitstrategi fra de forebyggende foranstaltninger, herunder en klart angivet tidsplan for kreditinstituttets tilbagebetaling af eventuelle tilbagebetalingspligtige midler, der er modtaget som led i de forebyggende foranstaltninger, og afhændelse af den pågældende indskudsgarantiordnings besiddelse af dette kreditinstituts kapital i henhold til stk. 5. Disse oplysninger må ikke offentliggøres, før kreditinstituttet udtræder af de forebyggende foranstaltninger, eller før den i artikel 11c, stk. 3, omhandlede vurdering er afsluttet, med forbehold af uopsættelige oplysningsforpligtelser omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (*).

7. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke foretages udlodning af udbytte, aktietilbagekøb eller udbetaling af variabel aflønning, og at det støttede kreditinstitut ikke uigenkaldeligt forpligter sig til at foretage udlodning af udbytte, aktietilbagekøb eller udbetaling af variabel aflønning. Den kompetente myndighed kan undtagelsesvis tillade udlodning af udbytte, hvis kreditinstituttet over for den kompetente myndighed godtgør, at det er retligt forpligtet til at udlodde sådant udbytte. Medlemsstaterne sikrer, at forbuddene i dette stykke forbliver i kraft, indtil kreditinstituttet udtræder af de forebyggende foranstaltninger.

8. Medlemsstaterne sikrer, at det understøttede kreditinstitut inden for seks måneder fra ydelsen af den første finansielle støtte forelægger den kompetente myndighed en virksomhedsmølnægningsplan. Når de forebyggende foranstaltninger er blevet bevilget, kan den kompetente myndighed forlænge denne periode til højst otte måneder. Hvis den kompetente myndighed ikke finder det godtgjort, at virksomhedsmølnægningsplanen er troværdig eller gennemførlig, suspenderes indskudsgarantiordningens videre ydelse af midler til det pågældende kreditinstitut.

9. Medlemsstaterne sikrer, at de påtænkte foranstaltninger i den i stk. 8 omhandlede virksomhedsmølnægningsplan er forenelige med den omstruktureringsplan for kreditinstituttet, som Kommissionen kan kræve i henhold til Unionens statsstøtteregler.

10. Den kompetente myndighed forelægger den i stk. 8 omhandlede virksomhedsmølnægningsplan for afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndigheden kan gennemgå virksomhedsmølnægningsplanen med henblik på at afdække eventuelle tiltag, der kan få negativ indvirkning på instituttets afviklingsmuligheder, og kan fremsætte henstillinger herom til den kompetente myndighed. Afviklingsmyndigheden meddeler sin vurdering og sine henstillinger inden for den tidsramme, som den kompetente myndighed har fastsat.

Artikel 11c

Afhjælpningsplan

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ikke opfylder de forpligtelser, der er anført i den note, som er omhandlet i artikel 11b, stk. 1, eller i den virksomhedsmølnægningsplan, der er omhandlet i artikel 11b, stk. 8, eller undlader at tilbagebetale det beløb, som indskudsgarantiordningen har bidraget med i henhold til de forebyggende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, senest ved forfaldsdagen eller ikke overholder exitstrategien i henhold til artikel 11b, stk. 6, underretter indskudsgarantiordningen uden ophold den kompetente myndighed herom.

2. Under de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at den kompetente myndighed anmoder kreditinstituttet om at forelægge den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen en engangsafhjælpningsplan, der beskriver de skridt, som kreditinstituttet vil tage for at sikre opfyldelse af tilsynskravene, sikre sin langsigtede levedygtighed og tilbagebetale det skyldige beløb, som indskudsgarantiordningen har bidraget med til de forebyggende foranstaltninger, samt den tilhørende tidsramme. Den udpegede myndighed og indskudsgarantiordningen hører den kompetente myndighed om de påtænkte foranstaltninger i afhjælpningsplanen.

3. Hvis den kompetente myndighed ikke finder det godtgjort, at afhjælpningsplanen er troværdig eller gennemførlig, eller hvis kreditinstituttet ikke overholder afhjælpningsplanen, underretter den kompetente myndighed indskudsgarantiordningen og afviklingsmyndigheden om sin vurdering. I så fald må indskudsgarantiordningen ikke bevilge det pågældende kreditinstitut yderligere forebyggende foranstaltninger, og de relevante myndigheder foretager en vurdering af, om instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende i overensstemmelse med artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

4. Senest den 11. maj 2029 udsteder EBA retningslinjer med angivelse af de elementer, der skal indgå i den virksomhedsmølnægningsplan, som ledsager de forebyggende foranstaltninger omhandlet i artikel 11b, stk. 4-8, og i afhjælpningsplanen omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

*Artikel 11d***Betingelser for alternative foranstaltninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler anvendes til alternative foranstaltninger som omhandlet i artikel 11, stk. 5, kan indskudsgarantiordningen bidrage med det nødvendige beløb for at finansiere overførsel af ikkedækkede indskud og andre almindelige usikrede passiver til en modtager og for at sikre modtagerens kapitalneutralitet ud over det nødvendige beløb for overførsel af dækkede indskud og aktiver i det pågældende kreditinstitut, hvis den relevante nationale myndighed vurderer:

- a) at overførsel af indskud, der ikke er dækket, eller af almindelige usikrede passiver er strengt nødvendig og forholdsmæssig for at undgå afsmitning, navnlig for så vidt angår berettigede indskud, som indehaves af fysiske personer samt mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder
- b) at overførsel af indskud, der ikke er dækket, og af almindelige usikrede passiver vil maksimere værdien ved salg eller overførsel til en ny køber og dermed begrænse ødelæggelsen af økonomisk værdi og mindske potentielle tab for kreditorer eller
- c) at det er nødvendigt at bevare alle kundeforhold for at opretholde tilliden.

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger ikke finansierer overførsel af kapitalgrundlag og passiver, der er efterstillet almindelige usikrede passiver i deres nationale lovgivning om almindelig insolvensbehandling.

2. Når en indskudsgarantiordning finansierer overførsel af aktiver og passiver, herunder overførsel af en indskudsbeholdning som omhandlet i artikel 11, stk. 5, skal medlemsstaterne sikre, at det pågældende kreditinstitut eller den relevante nationale myndighed markedsfører, eller træffer foranstaltninger til markedsføring af, de aktiver, rettigheder og forpligtelser, som det pågældende kreditinstitut har til hensigt at overføre. Uden at det berører Unionens statsstøtteregler, skal en sådan markedsføring:

- a) være åben og gennemsigtig og ikke give et forkert billede af de aktiver, rettigheder og forpligtelser, der skal overføres
- b) hverken begunstige eller forskelsbehandle potentielle købere og ikke give en potentiel køber nogen fordele
- c) være fri for interessekonflikter
- d) tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig løsning under hensyntagen til den frist, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, for den konstatering, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), og
- e) have som formål så vidt muligt at maksimere salgsprisen for de pågældende aktiver, rettigheder og forpligtelser.

*Artikel 11e***Minimumsomkostningstest**

Medlemsstaterne sikrer, at hvis indskudsgarantiordningsmidler anvendes til en af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 11, stk. 2, 3 eller 5, overstiger beløbet for den pågældende indskudsgarantiordnings indgriben ikke det mindste af følgende beløb:

- a) størrelsen af dækkede indskud i kreditinstituttet, eller
- b) det beløb, der følger af betingelserne for anvendelse af den relevante foranstaltning i henholdsvis artikel 109 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 11, stk. 3 eller 5, i nærværende direktiv.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Anvendelse af de disponible finansielle midler i institutsikringsordninger, der er anerkendt som indskudsgarantiordninger i henhold til artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Medlemsstaterne kan tillade en institutsikringsordning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), at udlåne eller på anden måde stille sine disponible finansielle midler som omhandlet i artikel 10, stk. 1, til rådighed for andre midler i denne institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) Disse finansielle midler, der udlånes eller på anden måde stilles til rådighed, er nødvendige for at sikre likviditet og solvens for at undgå, at et tilknyttet institut går konkurs.

b) Der er intet umiddelbart behov for, at indskudsgarantiordningen anvender de disponible finansielle midler omhandlet i artikel 10, stk. 1, til at tilbagebetale sine medlemsinstitutters indskydere eller til at gribe ind i forbindelse med afvikling af sine medlemsinstitutter.

c) Det samlede beløb overstiger ikke 75 % af indskudsgarantiordningens målniveau.

d) De finansielle midler, der udlånes eller på anden måde stilles til rådighed, tilbagebetales inden for seks år.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis en institutsikringsordning som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), har udlånt eller på anden måde stillet finansielle midler til rådighed i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og der opstår behov for at tilbagebetale dens medlemsinstitutters indskydere eller for at gribe ind i forbindelse med afvikling, tilbagebetales disse midler på anmodning inden for en periode, som ikke overstiger den periode, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.«

15) I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger omfatter følgende:

a) indskydere i filialer, der er oprettet af deres tilsluttede kreditinstitutter i andre medlemsstater, og

b) indskydere i deres tilsluttede kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i afsnit V, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, hvis disse indskydere gør brug af disse tjenesteydelser i en anden medlemsstat.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit sikrer medlemsstaterne, at en indskudsgarantiordning i hjemlandet kan beslutte at tilbagebetale indskydere i filialer i en anden medlemsstat direkte, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

i) Den administrative byrde og omkostningerne ved en sådan tilbagebetaling er lavere end tilbagebetalingen fra en indskudsgarantiordning i værtslandet.

ii) Hjemlandets indskudsgarantiordning sikrer, at indskyderne ikke stilles ringere, end de ville, hvis tilbagebetalingen havde fundet sted i overensstemmelse med første afsnit.

iii) Tilbagebetalingen foretages i samme valuta som ville være tilfældet, hvis den var blevet foretaget i overensstemmelse med første afsnit.»

c) Følgende stykker indsættes:

»2a. Medlemsstaterne sikrer, at en indskudsgarantiordning i et værtsland med forbehold af en aftale med en indskudsgarantiordning i et hjemland kan fungere som kontaktpunkt for indskydere i kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i afsnit V, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, og kompenseres af hjemlandets indskudsgarantiordning for de påløbne omkostninger.

2b. Hvis stk. 2 finder anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at indskudsgarantiordningen i hjemlandet og indskudsgarantiordningen i det pågældende værtsland har en aftale om udbetalingsvilkårene og -betingelserne, herunder om godtgørelse af eventuelle påløbne omkostninger, kontaktpunktet for indskydere, tidsplanen og betalingsmetoden.

2c. Hvis stk. 2 eller 2a finder anvendelse, giver hjemlandets indskudsgarantiordning værtslandets indskudsgarantiordning oplysninger om:

a) antallet af indskydere i filialer, der er oprettet af dets tilsluttede kreditinstitutter i dette værtsland, størrelsen af dækkede indskud i disse filialer og eventuelle relevante ændringer heraf

b) antallet af indskydere i dets tilsluttede kreditinstitutter, der udøver retten til fri udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i afsnit V, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, hvis disse indskydere gør brug af disse tjenesteydelser i dette værtsland, den samlede størrelse af disse indskyderes dækkede indskud og eventuelle relevante ændringer heraf.»

d) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis et kreditinstitut ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en anden indskudsgarantiordning, eller hvis nogle af kreditinstitutets aktiviteter overføres til en anden indskudsgarantiordning, overfører den oprindelige indskudsgarantiordning de bidrag, der er forfaldne for de 12 måneder forud for ændringen af medlemskab af indskudsgarantiordning eller overførslen af aktiviteter, til den modtagende indskudsgarantiordning i forhold til størrelsen af overførte dækkede indskud, med undtagelse af de ekstraordinære bidrag, der er omhandlet i artikel 10, stk. 8.»

e) Følgende stykke indsættes:

»3a. Med henblik på stk. 3 sikrer medlemsstaterne, at den oprindelige indskudsgarantiordning på anmodning af den modtagende indskudsgarantiordning overfører det beløb, der er omhandlet i nævnte stykke, inden for én måned efter denne anmodning.»

f) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger i hjemlandet udveksler oplysningerne i artikel 4, stk. 7 og 10, og i artikel 16a, stk. 1 og 2, med ordningerne i værtslandet. Begrænsningerne i artikel 4, stk. 11, finder anvendelse.»

g) Følgende stykke tilføjes:

»9. Senest den 11. maj 2028 udsteder EBA retningslinjer for de respektive roller for hjemlandets og værtslandets indskudsgarantiordninger som omhandlet i stk. 2, herunder en liste over omstændigheder og betingelser, hvorunder en indskudsgarantiordning i hjemlandet kan beslutte at tilbagebetale indskydere i filialer beliggende i en anden medlemsstat, jf. stk. 2, tredje afsnit.«

16) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Filialer i Unionen af kreditinstitutter etableret i tredjelande

Medlemsstaterne kræver, at filialer af kreditinstitutter, der har deres hjemsted uden for Unionen, tilslutter sig en indskudsgarantiordning på deres område, før de tillader sådanne filialer at modtage berettigede indskud i disse medlemsstater.

Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede filialer bidrager til indskudsgarantiordningen i overensstemmelse med artikel 13.«

17) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Tilsluttede kreditinstitutter med filialer i tredjelande

Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordninger ikke dækker indskydere i filialer, der er oprettet i tredjelande af deres tilsluttede kreditinstitutter.

Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte, at indskudsgarantiordninger dækker indskydere i filialer, der er oprettet i tredjelande af deres tilsluttede kreditinstitutter, på betingelse af at disse indskudsgarantiordninger tilvejebringer tilsvarende bidrag fra de pågældende kreditinstitutter, og med forbehold af den udpegede myndigheds godkendelse.«

18) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter stiller oplysninger, der er nødvendige for identificeringen af den indskudsgarantiordning, som kreditinstituttet og dets filialer er medlemmer af i Unionen, til rådighed for nuværende og potentielle indskydere. Kreditinstitutterne skal fremlægge disse oplysninger i form af et oplysningsskema, der er udarbejdet i et format, hvor data kan ekstraheres, som defineret i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (EUT L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Medlemsstaterne sikrer, at det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1, indeholder alle følgende oplysninger:

a) grundlæggende oplysninger om beskyttelse af indskud

b) kreditinstituttets kontaktoplysninger som første kontaktpunkt for oplysninger om indholdet af oplysningsskemaet

- c) dækningsniveau for indskud som omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, denomineret i euro eller, hvor det er relevant, en anden valuta
 - d) gældende udelukkelse fra indskudsgarantiordningers beskyttelse
 - e) grænse for beskyttelse i forbindelse med fælles konti
 - f) tilbagebetalingsperiode, hvis kreditinstituttet ikke kan indfri sine forpligtelser
 - g) tilbagebetalingsvaluta
 - h) identifikation af den indskudsgarantiordning, der er ansvarlig for at beskytte et indskud, herunder en henvisning til dens websted.»
- c) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne udleverer det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1, inden de indgår en aftale om indlån, og derefter hver gang der er ændringer i de afgivne oplysninger, og mindst hvert femte år. Kreditinstitutter skal kræve, at indskydere anerkender modtagelsen af dette oplysningsskema, når de indgår denne aftale.«

- d) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne på deres indskyderes kontoudtog bekræfter, at de pågældende indskud er berettigede indskud, herunder en henvisning til det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1.«

- e) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne stiller de i denne artikel omhandlede oplysninger til rådighed på det sprog, som indskyderen og kreditinstituttet blev enige om, da kontoen blev oprettet, eller på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor filialen er etableret.«

- f) Stk. 6 og 7 affattes således:

»6. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne i tilfælde af fusion af kreditinstitutter, omdannelse af datterselskaber af et kreditinstitut til filialer eller lignende operationer underretter indskudsgarantiordningerne og deres indskydere herom mindst én måned, før operationen får retsvirkning, medmindre den kompetente myndighed tillader en kortere frist af hensyn til forretningshemmeligheder eller den finansielle stabilitet. Denne underretning skal indeholde en redegørelse for operationens indvirkning på indskyderbeskyttelse.

Medlemsstaterne sikrer, at hvis indskydere med indskud i de pågældende kreditinstitutter som følge af de operationer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, vil blive berørt af den reducerede indskudsbeskyttelse, underretter disse kreditinstitutter disse indskydere om, at de kan hæve eller overføre deres berettigede indskud, herunder alle påløbne renter og fordele, til et andet kreditinstitut, uden at der fratrækkes en dekort, op til et beløb svarende til den tabte dækning af deres indskud, herunder med hensyn til dækningsniveauerne fastsat i henhold til artikel 6, stk. 2, inden for tre måneder fra den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede underretning til indskyderne.

7. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter, der ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en anden indskudsgarantiordning, har underrettet deres indskydere herom mindst én måned før denne ændring. Denne underretning skal indeholde en redegørelse for medlemskabsændringens indvirkning på indskyderbeskyttelse.»

g) Følgende stykke indsættes:

»7a. Hvis en relevant administrativ myndighed foretager en konstatering som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra a), eller en retslig myndighed afsiger en kendelse som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 8), litra b), sikrer medlemsstaterne, at de udpegede myndigheder, indskudsgarantiordningerne og kreditinstitutterne underretter indskyderne herom, herunder ved en offentliggørelse på deres websteder.«

h) Stk. 8 affattes således:

»8. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutterne, når en indskyder anvender netbank, meddeler de oplysninger, de skal give deres indskydere i henhold til dette direktiv, elektronisk, medmindre en indskyder anmoder om at modtage disse oplysninger på papir.«

i) Følgende stykke tilføjes:

»9. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) indholdet og formatet af det oplysningsskema, der er omhandlet i stk. 1

b) den procedure, der skal følges ved fremlæggelse, og indholdet af de oplysninger, der skal gives i meddelelserne fra udpegede myndigheder, indskudsgarantiordninger eller kreditinstitutter til indskydere i de situationer, der er omhandlet i artikel 8b og 8c og i nærværende artikels stk. 6, 7 og 7a.

EBA forelægger de i første afsnit omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 11. maj 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

Udveksling af oplysninger mellem kreditinstitutter og indskudsgarantiordninger og indberetning fra myndighederne

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter til enhver tid og efter anmodning giver den indskudsgarantiordning, som de er tilsluttede, alle oplysninger, der er nødvendige til at foretage den i artikel 4, stk. 10, omhandlede stresstest og til at forberede tilbagebetaling af indskud i overensstemmelse med identifikationskravet i artikel 5, stk. 4, herunder oplysninger med henblik på artikel 8, stk. 5, og artikel 8b og 8c.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter efter anmodning giver den indskudsgarantiordning, som de er tilsluttede, de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende:

- a) indskydere i filialer af disse kreditinstitutter i andre medlemsstater eller, hvis disse indskud er dækket af indskudsgarantiordningen, i tredjelande
- b) indskydere, der modtager tjenesteydelser, der leveres af tilsluttede institutter på grundlag af den frie udveksling af tjenesteydelser.

De oplysninger, der er omhandlet i første afsnits litra a) og b), skal angive, i hvilke medlemsstater eller tredjelande disse filialer eller indskydere er beliggende.

3. Medlemsstaterne sikrer, at indskudsgarantiordningerne senest den 31. marts hvert år underretter EBA om:

- a) størrelsen af de dækkede indskud i deres medlemsstat den 31. december det foregående år
- b) beløbet for deres disponible finansielle midler pr. 31. december det foregående år til EBA, herunder andelen af lånte eller udlånte midler og betalingsforpligtelser, og
- c) i tilfælde af udbetaling af indskudsgarantiordningsmidler i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller artikel 11, stk. 2, 3 eller 5, tidsplanen for at nå målniveauet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de udpegede myndigheder uden unødigt ophold underretter EBA om følgende forhold:

- a) konstateringen af indisponible indskud i medfør af de i artikel 2, stk. 1, nr. 8), omhandlede omstændigheder
- b) tilbagebetalingen af indskud i overensstemmelse med artikel 8 eller anvendelsen af nogen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 og 5, størrelsen af de midler, der er anvendt i overensstemmelse med artikel 8 og artikel 11, stk. 2, 3 og 5, og, hvis det er relevant, og når de er til rådighed, de inddrevne midler, de deraf følgende omkostninger for indskudsgarantiordningen og inddrivelsesprocessens varighed
- c) de alternative finansieringsordninger, der er til rådighed, og deres faktiske anvendelse, jf. artikel 10, stk. 9
- d) indskudsgarantiordninger, der er ophørt med at drive virksomhed, eller oprettelse af en ny indskudsgarantiordning, herunder som følge af en fusion eller det forhold, at en indskudsgarantiordning er begyndt at operere på tværs af grænserne.

Den i første afsnit, litra b), omhandlede underretning skal indeholde en sammenfatning med en beskrivelse af følgende:

- a) kreditinstituttets indledende situation
- b) tilbagebetalingen af indskud i overensstemmelse med artikel 8 eller de foranstaltninger, som indskudsgarantiordningsmidlerne er blevet anvendt til, herunder de specifikke instrumenter, der er blevet anvendt til de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 11, stk. 2, 3 eller 5
- c) den forventede størrelse af anvendte midler.

5. EBA offentliggør uden unødigt ophold de oplysninger, som den har modtaget i overensstemmelse med stk. 3, og den sammenfatning, der er omhandlet i stk. 4. EBA offentliggør dog ikke oplysninger fra en indskudsgarantiordning, som denne indskudsgarantiordning betragter som fortrolige.

6. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne for de kreditinstitutter, der er medlemmer af en indskudsgarantiordning, giver indskudsgarantiordningen en sammenfatning af de centrale elementer i afviklingsplanerne som omhandlet i artikel 10, stk. 7, litra a), i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndighederne kan fra denne sammenfatning udelade oplysninger, som ikke er nødvendige for, at indskudsgarantiordningen og de udpegede myndigheder kan opfylde forpligtelserne i nærværende direktivs artikel 8, artikel 11, stk. 2, 3 og 5, og artikel 11e.

7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de procedurer, der skal følges, og minimumsindholdet af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til typerne af indskydere samt procedurerne og skemaerne og indholdet af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 11. maj 2027.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

20) Bilag I udgår.

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at filialer af kreditinstitutter, der har deres hjemsted uden for Unionen og modtager berettigede indskud i en medlemsstat den 11. maj 2028, og som ikke er medlemmer af en indskudsgarantiordning på denne dato, tilslutter sig en indskudsgarantiordning, der er i drift på deres område, senest den 11. august 2028. Artikel 1, nr. 16), finder først anvendelse på disse filialer den 11. august 2028.

2. Uanset artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU som ændret ved nærværende direktiv og artikel 11a, 11b, 11c og, for så vidt den henviser til artikel 11, stk. 3, artikel 11e i nævnte direktiv for så vidt angår forebyggende foranstaltninger, kan medlemsstaterne indtil den 31. december 2032, tillade, at institutsikringsordninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/49/EU overholder de nationale bestemmelser til gennemførelse af nævnte direktivs artikel 11, stk. 3, som gældende den 10. maj 2026.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 11. maj 2028 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 11. maj 2028. De anvender dog de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 11, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU som ændret ved nærværende direktiv og artikel 11a, 11b, 11c og, for så vidt den henviser til artikel 11, stk. 3, artikel 11e i direktiv 2014/49/EU, fra den 11. maj 2029.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2026.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. PANAYIOTOU

Formand